

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 49 / III Legislatura / Tercer període

Dijous, 9 de març de 1989

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Joan Colomines

Pregunta al Consell Executiu sobre el
Projecte de Llei d'Educació d'Adults

Proposta de Resolució sobre la Constitució
del Comitè Olímpic Català

Proposta de Resolució sobre la Representació
i la Promoció de l'Esport

Proposició no de Llei sobre les Subvencions
a l'Etiquetatge en Català i Comercialització
de Productes en Llengua Catalana

SUMARI

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i set minuts.

Pregunta al Consell Executiu sobre el Projecte de Llei d'Educació d'Adults (Punt primer de l'ordre del dia.)

Formulació : I. Sra. Torrent (S) (p. 995).

Resposta : H. Sr. Conseller de Benestar Social (p. 995).

Rèplica : I. Sra. Torrent (S) (p. 995).

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller* (p. 995).

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) intervé per demanar uns aclariments a l'*H. Sr. Conseller* (p. 996). *L'I. Sr. Camps i Vallejo (CiU)* (p. 996) i l'*I. Sr. President* (p. 996) intervenen per una qüestió tècnica. L'*H. Sr. Conseller* intervé per respondre a l'*I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 996).

La sessió se suspèn a un quart de cinc de la tarda i es reprèn a un quart de cinc i tres minuts.

Proposta de Resolució sobre la Constitució del Comitè Olímpic Català (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 996).

El senyor lletrat (p. 997) i l'*I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 997) intervenen per una qüestió tècnica.

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 997).

Posició dels grups no esmenants : *I. Sr. Martín (M)* (p. 997), *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 997), *I. Sr. Terradellas (S)* (p. 998) i *I. Sr. Aymerich (CiU)* (p. 999).

Posició del Grup presentant : *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 1000).

Votació : *rebutjada per 3 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció* (p. 1000).

Proposta de Resolució sobre la Representació i la Promoció de l'Esport (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Aymerich (CiU)*, que defensa també l'esmena núm. 1 del G. p. de *Convergència i Unió*, de modificació (p. 1000).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 1001).

Posició dels grups no esmenants : *I. Sr. Martín (M)* (p. 1001), *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 1001), *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 1001) i *I. Sr. Terradellas (S)* (p. 1001).

Posició del Grup presentant : *I. Sr. Aymerich (CiU)* (p. 1002).

Votació : *aprovada per 13 vots a favor, 3 en contra i 7 abstencions* (p. 1002).

Explicació de vot : *I. Sr. Martín (M)* (p. 1002).

Proposició no de Llei sobre les Subvencions a l'Etiquetatge en Català i Comercialització de Productes en Llengua Catalana (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Sobrequès (S)* (p. 1002).

Esmenes del G. Mixt (núms. 1 i 2, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Martín (M)* (p. 1003).

Posició dels grups no esmenants : *I. Sr. Pueyo (ERC)* (p. 1003), *I. Sr. Vidal-Quadras (P)* (p. 1003), *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 1004) i *I. Sra. Sanabra (CiU)* (p. 1004).

Posició del Grup presentant : *I. Sr. Sobrequès (S)* (p. 1005).

Votació : *aprovada per 21 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció* (p. 1005).

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i tretze minuts.

Sobre la sessió a les quatre de la tarda i set minuts. Presideix la sessió l'I. Sr. Colomines, acompanyat del Vice-president, l'I. Sr. Cadevall, i del Secretari, l'I. Sr. Padilla. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Vintó.

Hi són presents les diputades i els diputats membres de la Comissió l'I. Sra. Sanabra, l'I. Sr. González i Castells (en substitució de l'I. Sr. Masó), l'I. Sra. Neras (en substitució de l'I. Sr. Descals), l'I. Sr. Aymerich (en substitució de la I. Sra. Ribes), l'I. Sra. Busquets, l'I. Sr. Montalat, l'I. Sr. Guasch (en substitució de l'I. Sr. Coll i Bertran), l'I. Sr. Jané, l'I. Sr. Camps i Vallejo, l'I. Sr. Cahner i l'I. Sr. Vernet, pel G. p. de Convergència i Unió; l'I. Sr. Lorda, l'I. Sra. Torrent, l'I. Sr. Sobrequès, l'I. Sr. Soto i l'I. Sr. Terradellas, pel G. Socialista; l'I. Sr. Riera i Gassiot i l'I. Sr. Nualart, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya; l'I. Sr. Vidal-Quadras, pel G. p. Popular; l'I. Sr. Pueyo (en substitució de l'I. Sr. Carod-Rovira) i l'I. Sr. Colom, pel G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i l'I. Sr. Martín, pel G. Mixt.

Assisteix a aquesta sessió el Conseller de Benestar Social, H. Sr. Antoni Comas.

Ordre del dia

1. *Pregunta al Consell Executiu sobre el Projecte de Llei d'Educació d'Adults.*
2. *Proposta de Resolució sobre la Constitució del Comitè Olímpic Català.*
3. *Proposta de Resolució sobre la Representació i la Promoció de l'Esport.*
4. *Proposició no de Llei sobre les Subvencions a l'Etiquetatge en Català i Comercialització de Productes en Llengua Catalana.*

El Sr. PRESIDENT : Avui tenim tres punts de l'ordre del dia : una pregunta al Consell Executiu, que ha delegat en el Conseller Antoni Comas; el debat i votació de dues propostes de resolució que tenen relació amb el Comitè Olímpic Català, i jo demano la possibilitat d'ampliar l'ordre del dia per afegir-hi aquella Proposició no de Llei sobre Etiquetatge, que ens va quedar pendent, i que vam treure de l'ordre del dia el darrer dia per una raó estrictament d'horari. És a dir que si no hi ha res de nou, no hi ha cap inconvenient, per assentiment, entenem que podrem ampliar l'ordre del dia. Molt bé.

Aleshores, la primera qüestió és la pregunta al Consell Executiu sobre el Projecte de Llei d'Educació d'Adults, que formularà la Diputada Il·lustre senyora Dolors Torrent, del Grup Socialista. La senyora Dolors Torrent, té la paraula.

Pregunta al Consell Executiu sobre el Projecte de Llei d'Educació d'Adults

La Sra. TORRENT : Sí, bona tarda, senyor President, senyor Conseller. Jo celebri que el senyor Xicoy hagi coincidit amb mi a assignar aquesta pregunta que faig, sobre el Projecte de Llei sobre l'Educació d'Adults, a aquesta Comissió. La veritat, he de dir que jo estava disposada a anar a la Comissió de Política Social i que no hagués de venir aquí el senyor Comas, però el senyor Xicoy així ho ha decidit.

Entrarem ja a formular-la-hi... L'Honorable President de la Generalitat, senyor Jordi Pujol, en el debat d'investidura anunciava que, ben aviat, es portaria a aquest Parlament el Projecte de Llei sobre l'Educació d'Adults a Catalunya. La pregun-

ta que li formulo fa referència a quan té previst, el Consell Executiu, presentar el debat i l'aprovació del Projecte de Llei sobre l'Educació d'Adults, i quin contingut tindrà aquesta Llei.

El Sr. PRESIDENT : Per contestar la pregunta, el Conseller Honorable Antoni Comas.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL (Antoni Comas) : Bé, realment, aquesta Llei s'està preparant en aquests moments; jo espero que abans de l'estiu tinguem un avantprojecte, un esborrany d'avantprojecte, i, aleshores, com que hi ha alguns il·lustres diputats i també alguns col·lectius que ens han demanat que la treballem conjuntament, aleshores, la previsió que tenim és que després de l'estiu comencem aquestes consultes i aquest treball en conjunt perquè es pugui elaborar un projecte i passar-lo al Consell Executiu abans de final d'any.

Per tant, jo esperaria..., la previsió que tenim és que abans que s'acabi el període de sessions, a final d'any, això pugui entrar al Parlament; aquesta és la previsió que tenim, però abans faig constar que és no solament opinió, sinó desig del Departament, el que en parlem tant com sigui necessari amb totes les persones interessades i amb uns quants diputats que ho han demanat, que han demanat d'intervenir, que vindran de seguida que tinguem un primer esborrany i, aleshores, i també, doncs, sindicats i altres col·lectius que m'ho han demanat.

El Sr. PRESIDENT : La senyora Torrent vol repreguntar?

La Sra. TORRENT : Sí, jo celebri les paraules del senyor Conseller. Nosaltres voldríem també que l'elaboració del Projecte de Llei sobre l'Educació dels Adults servís per obrir un ampli debat en el si de la societat, en el qual participin els diferents sectors implicats en l'educació permanent d'adults. També creiem necessari que la Llei, en els aspectes acadèmics, s'englobi dins el marc de l'educació permanent i el projecte de reforma educativa. Voldríem garantir que aquesta llei-marc es fes amb visió de futur per tal de superar les improvisacions a què ha estat sotmesa l'educació d'adults, i hauria de definir els aspectes de coordinació interadministrativa, les grans línies de planificació a mitjà termini i els criteris avaluadors del compliment dels objectius.

Afirmo, novament, que el Projecte de Llei hauria de servir per encetar un debat en la societat catalana sobre quina educació d'adults es necessita, i, si bé és urgent —com hem manifestat— elaborar aquesta Llei, no per la urgència s'ha d'oblidar que cal un ampli consens —com bé deia el senyor Comas— envers una llei d'educació d'adults que, com deia François Mitterrand en la conferència del Consell Internacional de l'Educació d'Adults a París l'octubre de 1982, l'educació d'adults és una de les claus del futur a la nostra societat, tant en els països industrialitzats com els que estan en camí cap al desenvolupament.

Res més.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. El Conseller Comas vol...

El Sr. CONSELLER : Gràcies. Estic d'acord amb tot el que ha dit, per tant, no puc intervenir. Només assenyalar que avui hem fet aquesta presentació a la premsa..., avui hem fet la presentació a la premsa del nou Subdirector General de Formació Permanent d'Adults, i, aleshores, hem lliurat una documentació que, en tot cas, si a la senyora Diputada li interessa, li podrí-

em facilitar. El nostre concepte de formació permanent d'adults és la que ha proclamat el Consell d'Europa al respecte, i, per tant, dintre d'aquest context, doncs, aleshores, jo crec, vaja, que s'inclourà a la Llei i, dintre d'aquest context, doncs, parlarem amb tota l'amplitud que calgui.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Amb això queda aquest punt acabat. Jo voldria donar... (*L'I. Sr. Riera i Gassiot demana per parlar.*) A veure, un moment.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Senyor President, jo, per una pura qüestió..., no sé si gairebé és d'ordre : com que en el moment que el senyor Conseller estava parlant la primera vegada hi havia aquí una entrada i sortida de consellers —ai!, perdó, de diputats— notable, jo no he entès un punt —sí que he entès la resta—, quan ha dit quan es començaria a debatre o a discutir la Llei de Formació d'Adults; m'ha semblat que deia passat l'estiu, però era només per preguntar si era així i dir-li que compti naturalment amb el seu suport, i també li agrairia que, el dossier que lliurarà a la Diputada socialista, també el lliuri a aquest pobre Diputat d'Iniciativa.

El Sr. PRESIDENT : D'acord. Molt bé. El senyor Ferran Camps?

El Sr. CAMPS I VALLEJO : Senyor President, jo també, és per una qüestió tècnica : qui decideix on es tramita cada tema en aquesta casa no és el senyor Xicoy, sinó que és la Junta de Portaveus d'acord amb la Mesa, i em sembla que això era un aclariment.

El Sr. PRESIDENT : No, perdoni, ni això. Jo ja ho anava a dir ara; anava a dir dues coses : la primera, donar les gràcies a l'Honorable Conseller per haver vingut i, sobretot, per haver-ho fet en aquest moment personal difícil d'ell, no? —això quedarà així en el *Diari de Sessions*, i tothom després pensarà a veure què és aquest moment difícil personal, per tant...

I el segon, és que..., senyor Ferran Camps, qui ha decidit que vingués el senyor Antoni Comas aquí és el Consell Executiu.

Suspenem un moment... (*L'II. Sr. Conseller demana per parlar.*) Mana?

El Sr. CONSELLER : M'ha fet una pregunta, si la Presidència diu un segon amb el senyor Riera...

El Sr. PRESIDENT : Un segon amb el senyor Riera.

El Sr. CONSELLER : Jo he dit un calendari que m'agradaria avançar, però ja sap que en aquestes circumstàncies, normalment hem de tendir a ser prudents, perquè després les circumstàncies a vegades encara ens fan que... d'això, no? Jo espero tenir un esborrany perquè el puguem debatre en concret amb vostè que me l'ha demanat, i molt amablement, jo li ho agraeixo moltíssim, abans de l'estiu, però jo, en tot cas, he dit que després de l'estiu començarem aquests contactes, i espero que abans de final d'any, poc abans de final d'any, puguem haver arribat a una entesa perquè ho pugui cursar al Consell Executiu i entrar al Parlament.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Conseller.

Suspenem un moment la sessió.

(*La sessió se suspèn a un quart de cinc de la tarda i es reprèn a un quart de cinc i tres minuts.*)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

En un inici, en un inici, i a sollicitud d'algun grup parlamentari, havíem pensat si les dues proposicions no de llei que segueixen es podrien substanciar conjuntament. Bé, sembla que

això, des d'un punt de vista reglamentari, això no és possible fer, perquè, malgrat que hi ha unes conclusions idèntiques, hi ha també algunes altres consideracions que seria molt difícil de lligar i, sobretot, doncs, de separar, i sobretot, no cal dir, en les votacions. Per tant, les substanciaré separatament.

La primera és la que fa referència a la Constitució del Comitè Olímpic Català, presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i que té una esmena presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya; per defensar la Proposta de Resolució..., el senyor Pueyo, té la paraula el senyor Pueyo.

Proposta de Resolució sobre la Constitució del Comitè Olímpic Català

El Sr. PUEYO : Gràcies. Senyor President, m'he de posicionar també davant l'esmena o és una intervenció posterior?

El Sr. PRESIDENT : Vostè ha de fer la defensa de la seva Proposta, i després ja parlaran de l'esmena, i, aleshores, vostè ja es posicionarà.

El Sr. PUEYO : Moltes gràcies. El meu Grup va presentar aquesta Proposta de Resolució amb l'exclusiva voluntat d'aconseguir que el Parlament de Catalunya manifestés la seva —si m'és permès de dir-ho— simpatia per la idea, per la iniciativa del Comitè Olímpic Català, ja que sabem —i ho hem dit sempre— que aquesta és una iniciativa de caire esportiu, una iniciativa que cau dins l'esfera del dret privat internacional..., i aquí aprofito per fer un esment sobre aquesta observació tècnica feta sobre el text de la nostra proposta, i és que allò que considerem que té un caire de dret privat internacional no és la Proposta, sinó que és la iniciativa en ella mateixa sustentada per les federacions esportives. Dic, doncs, que com que considerem que aquesta és una iniciativa de caire esportiu, una iniciativa que cau dins l'esfera del dret privat internacional, una iniciativa que correspon, bàsicament, als esportistes, als clubs i a les federacions de Catalunya, el nostre Grup ha subordinat —i ho ha fet expressament— a l'èxit d'una manifestació, ha subordinat a l'èxit d'una manifestació parlamentària, per prudent que fos, el manteniment textual de la nostra Proposta, és a dir que hem preferit, en qualsevol cas, que hi hagués una manifestació positiva, per part del Parlament de Catalunya, encara que no respongués textualment a la proposta que fèiem.

Per això, i perquè creiem que una resolució aprovada per una àmplia majoria d'aquesta Comissió tindria un efecte encoratjador en les gestions de les federacions catalanes, que són —i això ho tenim molt en compte— les autèntiques protagonistes d'aquesta iniciativa, ens vam manifestar, des d'un principi, proclius, oberts a arribar a una transacció amb la proposta del Grup de la majoria. No podíem, no podem donar suport a la Proposta del Grup de la majoria, ni que sigui amb l'esmena que ha estat afegida, perquè entenem que és una proposta que no manifesta cap altra cosa que no sigui el suport a l'opció que prenguin les federacions; això és evident : el Parlament no podria mai oposar-se a una decisió de les federacions, i això no ho espera ningú, i, per tant, aquesta altra Proposta, doncs, l'hem valorada i ens semblava d'una obvietat...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Pueyo, no em barregi les dues coses. Defensi'm la seva Proposta, i l'altre ja tindrà ocasió de fer-ho en el moment que arribi, no?, em sembla, perquè és

que si no aquí ens farem una mica d'embolic.

El Sr. PUEYO : Sí, sí, d'acord, d'acord. Molt bé. Per tant, el que volia dir, senyor President, és que hi ha hagut un intent, una temptativa per part nostra i per part del Grup de la majoria d'arribar a una transacció sobre aquesta Proposta; lamento que no s'hi hagi pogut arribar : ho lamento no d'una forma retòrica, sinó sincerament, perquè penso que es deixa perdre una oportunitat de prendre una posició que no comprometria la llibertat de les federacions, però que, al mateix temps, constituïria un estímul per a les legítimes aspiracions esportives del nostre poble.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo voldria dir que en relació amb aquesta proposta que ens fa el lletrat senyor Vintó, al·lusiva al dret internacional privat, bé, jo, no ho sé, voldria que el senyor Vintó acabés, en tot cas, d'argumentar-ho i veure, realment, quina cosa hem de seguir. El senyor lletrat, per alguna cosa el tenim aquí, no?, i ja que el President a vegades li fa molt poc cas, almenys facin-li cas vostès, no? Aleshores, doncs, que ell s'expliqui.

El Sr. LLETRAT (Joan Vintó) : No, jo, simplement, l'única cosa que volia dir en relació amb aquesta Proposta és que em sembla que una proposta, la proposta de les entitats que demanin o que demanen la constitució del Comitè Olímpic Català, no deixa de continuar essent una proposta i, com a tal proposta, no és dret, és una proposta i, doncs, qualsevol proposta no té caràcter de dret perquè no és jurídica, és una simple proposta. Llavors, no es pot dir que una proposta té caràcter de dret internacional privat, perquè és que, de dret internacional privat, només tenen aquest caràcter normes, normes jurídiques del rang que sigui, però normes jurídiques, no proposades : una proposta no pot tenir mai caràcter de dret per la senzilla raó que no ho és.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Pueyo, sobre aquesta qüestió.

El Sr. PUEYO : Sí, si em permet fer una precisió. El matís del senyor lletrat el considero adequat, però suposo que el que es produeix és una qüestió d'ambigüitat en la redacció de la Proposta. En realitat, el que nosaltres diem no és que la Proposta de Resolució tingui un caire de dret privat internacional, sinó que el que diem és que la decisió de les federacions catalanes correspon, en tot cas, a l'esfera del dret internacional privat. És possible que la redacció de la Proposta de Resolució permeti aquesta ambigüitat que fa que el senyor lletrat manifesti aquesta reserva; per tant, jo la comprenc, però voldria explicar, en tot cas, quin és el sentit de l'expressió.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Diu que la voldria explicar o ja l'ha explicat... (Pausa.) Doncs, continuem.

Molt bé. Aleshores hi ha una esmena que presenta el Grup d'Iniciativa per Catalunya. El senyor Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART : Gràcies, senyor President. El nostre Grup està d'acord amb l'esperit de la Proposta de Resolució sobre la Constitució del Comitè Olímpic Català, però entenem que, a més de donar suport al reconeixement de Catalunya com a país olímpic i al Comitè Olímpic, creiem que també s'ha de donar suport a totes aquelles associacions i entitats i federacions que estan treballant en aquests moments per la creació d'aquest Comitè Olímpic Català. I, a més, entenem que seria,

ja que els Jocs Olímpics del 1992 es celebren a la ciutat de Barcelona, fóra interessant que l'any 1992 hi pogués haver ja la participació de Catalunya com a país olímpic en aquestes olimpíades. Per tant, nosaltres, el que fem amb aquesta esmena, és ampliar el suport i concretar exactament que nosaltres entenem que s'haurien de fer les passes necessàries perquè l'any 1992 fos possible que en els Jocs Olímpics ja hi hagués la representació de Catalunya.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Nualart. Ara, els diferents grups poden posicionar-se sobre això. Esquerra Republicana no hi és... El Grup Popular... (Pausa.) El Grup Mixt, sí, primer el Grup Mixt. El senyor Joan Martín Toribio.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, senyor President. Els diputats del Centre Democràtic i Social som conscients que l'intent de constituir un Comitè Olímpic Català ha suscitat una gran polèmica, que entenem que està essent tractada més en l'emotivitat, basant-nos més en els sentiments que en la raó.

El Molt Honorable President de la Generalitat, senyor Jordi Pujol, ha afirmat que creia impossible la creació del Comitè Olímpic Català abans del 1992. Un estudi jurídic realitzat pel senyor Alonso García, professor titular de dret constitucional i lletrat en excedència del Consell d'Estat, reflecteix en les seves conclusions que no és factible, en el moment actual, la constitució d'un Comitè Olímpic Català, en dir que, «en el estado actual de la legislación vigente, tanto internacional como interna, resultaría ilegal la constitución de un comité olímpico catalán».

D'altra banda, les exigències organitzatives i de participació que en els Jocs Olímpics del 92 han de tenir els nostres esportistes demanen la màxima unió de tots, la qual cosa ens obliga —almenys per la nostra part així ho farem— a despolititzar aquest tema i tractar-lo d'una manera seriosa i exclusivament en l'àmbit esportiu. És per això que els diputats del Centre Democràtic i Social no donaran el seu vot favorable a la Proposta de Resolució.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Martín Toribio. Ara el Grup Popular : el senyor Aleix Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Moltes gràcies, senyor President. El nostre Grup articularà el seu posicionament des d'aspectes fonamentalment jurídics, perquè volem deixar de banda els aspectes polítics, si més no per una certa sensació de fatiga, per tanta polèmica inútil que malbarata les energies del poble de Catalunya.

En qualsevol cas, si no existeix viabilitat jurídica, en un Estat de dret, qualsevol altra consideració, no solament no té sentit, sinó que tindria caràcter regressiu. Analitzarem, doncs, la creació d'un comitè olímpic català des del punt de vista de la seva viabilitat en el marc del present ordenament jurídic, tant intern espanyol com internacional. No té sentit analitzar la possibilitat en un o altre àmbit aïlladament, ja que ambdós s'han d'harmonitzar i complementar.

La representació d'una part d'Espanya davant del Comitè Olímpic Internacional exigiria —tal com ha posat de manifest un dictamen molt rigorós encarregat pel Comitè Olímpic Espanyol— la modificació de la Llei 13/80, del 31 de març, General de la Cultura Física i de l'Esport, i, en concret, del seu article 31. Només així es podria atribuir la difusió de la idea olímpica

pica i l'organització i la inscripció d'una part de la participació espanyola als Jocs Olímpics a un organisme diferent del Comitè Olímpic Espanyol, organisme que, d'altra banda, també estaria subjecte a l'ordenament jurídic estatal.

Així mateix, s'ha d'assenyalar que la competència per legislar sobre persones jurídiques d'àmbit supracomunitari correspon, d'acord amb la reiterada doctrina del Tribunal Constitucional, a l'Estat. Per tant, no solament seria necessari variar la Llei 13/80, sinó que, a més, aquesta modificació només la pot fer l'Estat, i queda eliminada qualsevol possibilitat que una comunitat autònoma legislés sobre aquesta matèria. Evidentment, aquesta eventual modificació requeriria també la dels mateixos estatuts del Comitè Olímpic Espanyol, i, en particular, els seus articles 4 i 5, que atribueixen «en exclusiva» al Comitè Olímpic Espanyol la representació d'Espanya, en tota la seva integritat territorial, davant del Comitè Olímpic Internacional.

Un altre aspecte rellevant és que la constitució de comitès olímpics propis només ha estat realitzada, fins a aquest moment, per Estats sobirans o per territoris sotmesos a un estatut descolonitzador especial. En aquest sentit, la constitució d'un comitè olímpic català podria ser interpretada per la comunitat internacional com un acte propi de conseqüències previsiblement inconstitucionals, cosa que no sembla que contribuís a consolidar el prestigi internacional de Catalunya i d'Espanya.

Una altra circumstància és que, per constituir un comitè olímpic català és necessària, no la simple aprovació, sinó l'afiliació de cinc federacions catalanes a la Federació Internacional reconeguda pel COI, i atès que, d'acord amb la llei espanyola de l'esport, les federacions catalanes han de formar part de les corresponents federacions espanyoles per tenir caràcter de tals, ens trobaríem que la filiació unilateral de les federacions catalanes a les internacionals els faria perdre, d'acord amb el dret intern espanyol, la seva condició de federacions, és a dir, quelcom com ser convidat al Ball de les Debutants de Viena i presentar-se en un estat d'absoluta nuesa.

Pel que fa referència a l'ordenament jurídic internacional, pel qual es governa el Comitè Olímpic Internacional, la interpretació de discrecionalitat assenyalada a la norma 8 de la Carta Olímpica s'ha de fer en el sentit que una cosa és que el COI pugui decidir l'àmbit territorial d'un comitè olímpic nacional de manera autònoma i una altra és que ho pugui fer amb total ignorància i menysteniment de la resta de principis de la Carta Olímpica, i que tenen implicacions polítiques rellevants, com la història recent ha demostrat.

Un altre aspecte important és que no es pot constituir un comitè olímpic quan els seus atletes ja estan englobats en l'àmbit jurisdiccional d'un altre comitè olímpic, i un fet decisiu és que la constitució d'un comitè olímpic català implicaria la nul·litat o la derogació d'uns estatuts aprovats pel mateix COI, i ens trobaríem que un ens de naturalesa jurídica privada aniria en contra dels seus propis actes.

I el que fa entrar la qüestió en el terreny de l'absurd és que la constitució del Comitè Olímpic Català implicaria la revocació de l'encàrrec fet al Comitè Olímpic Espanyol d'organitzar els Jocs, al qual, com és ben sabut, l'Estat hi fa una aportació econòmica decisiva; és a dir, que la proposta d'Esquerra, el que faria, de fet, si prosperés, és impossibilitar la realització dels Jocs.

En definitiva —i acabo, senyor President— que a l'estat actual de la legislació autonòmica catalana, nacional, espanyola i internacional, la constitució d'un comitè olímpic català seria illegal. En un futur hipotètic, si la realitat sociològica espanyola i catalana experimentés modificacions tan substancials que requerissin una variació significativa de la Constitució Espanyola, dels estatuts del Comitè Olímpic Espanyol, de la Llei General Espanyola de l'Esport i dels estatuts del Comitè Olímpic Internacional, es podria començar a pensar en la Proposició d'Esquerra Republicana de Catalunya. De moment, senyor President —i recordant les cèlebres paraules del matador de toros Rafael, El Gallo—; «lo que es imposible es imposible y además... lo que no puede ser no puede ser y además es imposible».

Mentrestant, el nostre Grup es reitera en la seva posició, ben coneguda i profundament catalana, que les radicalitzacions nacionalistes extremes condueixen a la dilapidació d'energies ciutadanes valuoses, i a una certa neurotizació de la psicologia col·lectiva en un ambient d'esterilitzant frustració, cosa que, davant del repte engrescador dels Jocs del 92, no sembla adient. Per tant, senyor President, senyores i senyors diputats, no se sorprendran les seves senyories si anuncio el vot en contra del nostre Grup.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Farem un canvi de torn : pel Grup Socialista, el senyor Terradellas té la paraula.

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup, en primer lloc, celebra, i vol manifestar-ho aquí al Parlament, que hi hagi entitats i persones interessades en la promoció de l'esport olímpic i en el foment de la promoció estatal i internacional dels nostres esportistes, dels clubs i de les federacions. De fet, haver aconseguit que Barcelona sigui seu dels Jocs Olímpics del 92, en bona part és conseqüència del reconeixement internacional de la nostra realitat esportiva; és cert que altres factors també varen ser decisius, però, aquest, ben segur que les senyores i els senyors diputats coincidiran amb mi que també va pesar decisivament.

Al nostre entendre, el que se'ns proposa amb aquesta Proposta de Resolució, o sigui, donar suport a la creació del Comitè Olímpic Català, pot produir, en aquests moments, més efectes negatius que positius —hi insisteixo, ara, en aquest moment i amb aquestes circumstàncies. I és cert que —això ho ha dit molta gent, i cal repetir-ho— no és viable abans del 92; obre una inèrcia de possible conflicte entre les federacions catalanes i les federacions espanyoles i les federacions internacionals; també entre la Unió de Federacions Esportives Catalanes, el Comitè Olímpic Espanyol i el Comitè Olímpic Internacional : s'ha dit —i ho han dit els màxims representants del Comitè Olímpic Internacional i del Comitè Olímpic Espanyol— que no abonem la proposta, i també s'han reafirmat en aquesta idea membres destacats de federacions internacionals.

El nostre Grup, senyores i senyors diputats, opina que, si bé és cert que en ésser Barcelona seu dels Jocs Olímpics de cara al 92 ens dona un protagonisme excepcional en l'àmbit esportiu, també és evident que en cal més que mai donar la imatge d'unitat i de fermesa davant d'aquest repte, i, ni internacionalment ni a la resta de l'Estat, i tampoc en grans sectors de Catalunya, s'entendria obrir ara una dinàmica de possible conflicte

davant dels Jocs Olímpics que, no cal oblidar, estan aquí a tocar.

Vull fer avinent —i ho saben vostès, senyores i senyors diputats— que el marc de les relacions entre l'esport català, l'estatal i l'internacional és molt satisfactori pel seny i la col·laboració entre les federacions. És cert, també, que s'han de salvar excepcions, lògiques en un col·lectiu superior a cinquanta entitats per banda, però tots podem estar satisfets del marc d'aquestes relacions. Certament, això no és el Real Madrid i el Barcelona, per sort dels esportistes de Catalunya. En aquest èxit tothom hi ha col·laborat: els esportistes, els clubs, les federacions, altres federacions autonòmiques, les espanyoles, les internacionals, i també els organismes administratius corresponents: el Consejo Superior del Deporte, la Secretaria General de l'Esport, el Comitè Olímpic Espanyol i també l'Internacional.

Senyores i senyors diputats, posar en perill aquest èxit, aquest clima de relació, és, al nostre entendre, una irresponsabilitat que el nostre Grup no vol compartir.

Que les federacions catalanes facin gestions com a entitats privades i amb personalitat jurídica pròpia, ho trobem normal, perquè tenen l'obligació d'aconseguir el millor per als seus esports i per als seus esportistes. Ara bé, elles sabran sobre les seves possibilitats, les conseqüències i l'oportunitat; coneixen el parer del Comitè Olímpic Internacional, de les federacions espanyoles, del Comitè Olímpic Espanyol, que és l'àmbit esportiu on correspon emmarcar les seves gestions en aquesta fita. Però avui el que se'ns proposa és reclamar del Parlament de Catalunya, la màxima institució del poble, que doni suport —i, per tant, que fomenti— a una proposta que la veiem jurídicament difícil, conflictiva en el seu marc de relacions i preocupant en l'oportunitat davant de la fita del 92. El nostre Grup —ho saben vostès, senyores i senyors diputats— ha estat sempre a favor de mantenir l'autonomia del món federatiu, i ara ho reitem una vegada més. En l'àmbit institucional, que ara és el que se'ns reclama de pronunciar, els direm, amb el nostre vot, que no és aconsellable, en aquestes circumstàncies, la proposta que se'ns planteja; i, en la vessant política, voldríem reiterar la nostra pretensió d'excloure de l'esport tota manipulació partidista.

Permeti'm unes reflexions finals: el nostre Grup opina que si la proposta fos viable jurídicament, el camí per aconseguir-ho ha de ser el de l'entesa i, en aquest sentit, les federacions, esportistes i clubs catalans tenen un llarg camí a recórrer; però el seu prestigi i la seva voluntat de guanyar els ajudarà molt a saber situar l'esport català al lloc més alt possible.

Les afirmacions públiques de digníssims dirigents de l'esport, alguns d'ells catalans, són arguments de pes que han fet reflexionar el món de l'esport català, també l'institucional, i espero, també, els grups parlamentaris. L'interès polític a defensar propostes que poden derivar a confrontació o a la frustració, mai no han estat abonades pel nostre Grup, i menys ara, en el camp de l'esport, on s'ha ben demostrat que el camí encertat és el contrari, el de la col·laboració i el de l'entesa.

Per aquestes raons, senyores i senyors diputats, perquè estem a favor de l'autonomia de l'esport dintre del marc legal de la llei catalana i de la llei de l'Estat, perquè les regles del joc internacional, del Comitè Olímpic Internacional, són conseqüència dels acords del mateix sector esportiu i no apunten —ho

saben prou bé vostès— cap a l'organització que se'ns proposa, perquè cal evitar, al nostre entendre, confrontacions i frustracions en l'esport català, sobretot davant del repte del 92, perquè volem evitar que la confrontació política afecti l'esport català, perquè confiem en la responsabilitat dels dirigents de l'esport a casa nostra, que, d'aprovar-se aquesta resolució, estarien incentivats pel Parlament, la màxima institució de Catalunya, a seguir per una via que no la veiem oportuna en les circumstàncies actuals, per aquestes raons, senyores i senyors diputats, el nostre Grup votarà en contra de la Proposició que se'ns presenta.

Moltes gràcies, senyores President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Terradellas. Ara, el Grup de Convergència i Unió. El senyor Aymerich.

El Sr. AYMERICH: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, jo intentaré ser breu i, a més, intentaré no barrejar, tal com ha demanat el President de la Comissió, una proposició amb una altra que vindrà a continuació, presentada precisament pel Grup de Convergència i Unió —intentaré no barrejar-ho, que és difícil, fins i tot perquè, encara que siguin dos títols diferents, doncs, pràcticament la finalitat és la mateixa.

De tota manera, el senyor Pueyo parla que el que s'intenta amb aquesta Proposició —amb paraules d'ell— és manifestar la seva simpatia, que el Parlament manifesti la seva simpatia quant a la creació del Comitè Olímpic Català. Nosaltres, evidentment, aquesta simpatia també la sentim, i jo penso que en aquesta Proposició no seria bo que uns quedessin com a bons i altres com a dolents o, dit d'una altra manera, uns com a més catalans i altres com a menys catalans, precisament per la constitució d'aquest Comitè Olímpic Català, sinó que el nostre Grup té presentada —i seguidament la debatrem— una altra Proposta de Resolució que ens sembla que és una proposta que no infringeix cap regla de les que, en aquest cas, la Proposta d'Esquerra sí que ho fa, perquè hem de recordar que la Generalitat no té competències per intervenir en la formació d'un comitè olímpic català, perquè tots els comitès olímpics, existents o que vulguin constituir-se, són ens privats, tinguin o no personalitat jurídica, dins dels seus Estats. Els comitès olímpics són reconeguts i, en aquest cas, es relacionen amb el Comitè Olímpic Internacional, segons sigui la voluntat d'aquests en aplicar la Carta Olímpica. En el seu cas, les relacions i actuacions recíproques no es regeixen per cap llei ni norma estatal, sinó, en tot cas, per les normes del dret internacional privat i, bàsicament i fonamentalment, per les regles i disposicions contingudes en la Carta Olímpica.

Per tot això, i, doncs, que en tornarem a parlar amb la Proposta que presenta el nostre Grup, jo, amb tots els respectes, també haig de dir que el Grup d'Esquerra Republicana, i concretament el senyor Pueyo, i jo mateix, hem intentat aproximar que poguéssim fer una transaccional amb les dues propostes... precisament per allò, per no semblar uns més bons que altres o uns més catalans i altres menys catalans, però que, amb tot el respecte, la Proposta d'Esquerra Republicana, comparant-la amb la nostra, que presentarem a continuació, evidentment, no podem aprovar aquesta redacció tal com està i, per tant, ens hi oposarem.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Aymerich. Ara, Esquerra Republicana, el senyor Pueyo, es pot posicionar per l'esmena que ha presentat Iniciativa per Catalunya, tenint en compte que el text, en tot cas, serà el de la correcció lingüística que, una vegada llegit, es veu que no hi ha cap mena de problema, diguéssim, que alteri el text. Per tant, seria aquest text. Senyor Pueyo?

El Sr. PUEYO : Molt bé. Gràcies, senyor President. Ja veig que em delimita amb claretat quin és el paper que em correspon en aquesta intervenció, i té raó, no?, jo no voldria que m'hagués de picar la cresta perquè surti del tema, però sí que, com ha dit el senyor Aymerich —a qui, per cert, jo també voldria agrair el seu interès, em consta que sincer, d'arribar a una transacció acceptable—, doncs, la nostra posició pel que fa a l'esmena presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya té a veure —i lamento dir-ho— amb la impossibilitat d'arribar, d'haver arribat a una transacció amb el Grup de Convergència i Unió, a la qual segurament també els meus col·legues d'Iniciativa per Catalunya s'haurien sumat. Nosaltres, en principi, hauríem preferit arribar a aquesta transacció i, per tant, considerem que l'esmena d'Iniciativa per Catalunya constitueix un desenvolupament de la nostra Proposta; és evident que si la nostra Proposta parla de «país olímpic» i parla de «comitè olímpic», és raonable que després, naturalment, es pensi en una selecció nacional de Catalunya que pugui participar en els Jocs Olímpics de 1992 i els següents. Per tant, crec que si haguéssim pogut arribar a una transacció, tant els meus col·legues d'Iniciativa, com el Grup de Convergència com el nostre hauríem pogut votar conjuntament; com que això no ha estat possible, doncs, acceptem l'esmena d'Iniciativa per Catalunya amb una voluntat de coordinació d'esforços.

Li agraeixo, senyor President, la seva tolerància, perquè ja veu que me n'he anat una mica de l'espai que m'havia fixat, però vostè comprendrà que totes dues propostes són difícilment destriables fins a cert punt.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Pueyo. Jo no m'he adonat que vostè marxés d'això i, per tant, està tot molt normal.

Passem a la votació.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb la Proposta de Resolució amb la incorporació de l'esmena, que aixequin la mà.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta Proposta ha estat rebutjada per... A veure, 3 vots en contra i... Jo demanaria... A favor... Ningú ho ha comptat. Hauríem de tornar a repetir la votació. Si us plau...

Tornem a... Tota des del començament.

Els qui estiguin a favor de la Proposta amb la incorporació de l'esmena?

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta Proposta ha estat rebutjada per 3 vots a favor i 19 vots en contra.

Moltes gràcies.

Ara passem al tercer punt de l'ordre del dia : debat i votació de la Proposta de Resolució sobre la Representació i la Promoció de l'Esport, presentada per Convergència i Unió, i de les es-

menes presentades pel mateix Grup de Convergència i Unió i d'Iniciativa per Catalunya. Per fer la defensa, jo proposaria, si els sembla, que en fer la defensa de la Proposició, alhora, ja parlés de la seva esmena el Grup de Convergència i Unió, i així faríem una economia de temps i, a més a més, jo penso que seria el més adequat. Té la paraula el senyor Aymerich.

Proposta de Resolució sobre la Representació i la Promoció de l'Esport

El Sr. AYMERICH : Gràcies, senyor President. Si vostè no ho hagués proposat, jo li ho hauria demanat...

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

El Sr. AYMERICH : ...perquè és més lògic, doncs, fer una defensa, la qual és de modificació total a la Proposta que havíem presentat en principi, i que, després d'un debat intern, fins i tot a nivell de Grup, vam considerar que es podia esmenar i, tal com diu la motivació, millorar gramaticalment i conceptualment el text de la Proposta que havíem presentat en el seu moment.

Jo diria que aquesta Proposta que nosaltres presentem amb un altre títol, que diu «sobre la Representació i la Promoció de l'Esport», vol dir moltes més coses que no pas diu el títol, i que, fins i tot, es pot llegir entre línies, doncs, el que la Proposta d'Esquerra anterior intentava proposar. El nostre Grup, evidentment, com ha dit el senyor Terradeillas, que el seu Grup també té inquietuds per tots aquests temes dels Jocs Olímpics, el nostre, evidentment, també els té, i precisament els té perquè es demostra amb aquesta presentació d'aquesta Proposta de Resolució.

Per tant, jo, al que em limitaré, senyor President, és a constatar, ja amb l'esmena de modificació incorporada, el que pretenem amb aquesta Proposta de Resolució. Aquí diu : «El Parlament de Catalunya manifesta el seu suport als esportistes i a les federacions esportives catalanes perquè, fent ús del seu dret com a persones i entitats privades que són, s'organitzin de la manera que considerin més adient per a la representació i promoció de l'esport a Catalunya, d'acord amb la normativa vigent i la Carta Olímpica». Així de concís, però que em sembla que és molt significatiu, el que diu aquesta Proposta.

Nosaltres pensem —tal com ha dit el senyor Vidal-Quadras, i que s'ha referit a la Carta Olímpica, que diu moltes coses— també que el dret privat que tenen les entitats esportives, doncs, amb això es recull; diem també que les federacions esportives, mitjançant la UFEC —Unió de Federacions Esportives de Catalunya—, que, precisament per majoria, el 26 de gener d'enguany, en assemblea, va adoptar precisament donar suport a les federacions catalanes que es volguessin acollir a la constitució del Comitè Olímpic Català —i, quan dic UFEC, estic dient una entitat prou representativa, fundada l'any 1931 precisament per en Pompeu Fabra—,.... Nosaltres, per no estendre'm, i amb la brevetat que penso que, llegint el text, tots els il·lustres diputats i diputades poden adonar-se'n i conèixer-ne el contingut, demanaríem, evidentment, el suport de tots els grups polítics d'aquesta Cambra, precisament per allò que dèiem, perquè tenim simpatia que el Parlament es manifesti en aquests temes, però una simpatia que vagi lligada amb una coherència que no obliguem o aprofitem en aquest Parlament propostes de resolució que després no es puguin portar a terme

perquè no siguin vàlides. Pensem nosaltres que aquesta Proposta que presentem és una voluntat d'intencions, però una voluntat d'intencions política que, a més —i com deia abans—, llegint entre línies tots veiem on pot arribar.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Aymerich. Mentrestant, vagi's llegint la correcció lingüística de l'esmena, i, si hi està d'acord —perquè ja veig que ha llegit l'altra—, ... (Pausa) Bé, d'acord.

Llavors, hi ha una esmena del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. El senyor Nualart, per fer la seva defensa.

El Sr. NUALART : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena és en el mateix sentit que l'esmena que s'ha presentat a la Proposta de Resolució anterior, i entenem que la Proposta de Resolució presentada per Convergència i Unió, de la manera que està redactada, encara que sigui amb l'esmena, no diu res, perquè a l'únic que dona suport és a un dret, a un dret que és evident, dels esportistes i de les federacions esportives catalanes, perquè, fent ús del seu dret com a persones, es puguin organitzar a la seva manera, i això evidentment que és lògic, i és un dret constitucional. Per tant, nosaltres entenem que aquesta Proposta és sobrer, si no és que és acceptada l'esmena que presenta el nostre Grup.

Respecte a si és possible o les impossibilitats o els dictàmens —que el company Vidal-Quadras deia que tenia un dictamen en què, evidentment, deia la impossibilitat que realment es constituís el Comitè Olímpic—, nosaltres tenim un altre dictamen que diu que hi ha possibilitats de creació d'aquest Comitè Olímpic. Jo crec que el que fa aquesta Comissió no és aprovar, en aquest moment, el Comitè Olímpic, sinó que el que fa és donar suport a les iniciatives privades perquè poguessin portar a terme la creació del Comitè Olímpic, que és molt diferent.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Nualart. Ara els grups es poden posicionar. Pel Grup Mixt, el senyor Martín Toribio té la paraula.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, senyor President. Per a nosaltres les federacions catalanes gaudeixen de personalitat jurídica pròpia i deixen, per tant, de ser meres delegacions de les espanyoles, car tenen capacitat pròpia de gestió.

És per això que els diputats del CDS entenem que les federacions catalanes han de tenir llibertat organitzativa i de gestió, d'acord amb l'establert a la normativa vigent i la Carta Olímpica. Per aquestes raons, donarem suport a la Proposta de Resolució.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Martín Toribio. Ara, per Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO : Francament, senyor President, ens dol, no ens és fàcil, no ens resulta agradable manifestar que no podem pas votar favorablement la Proposta de Convergència i Unió. I no la podem votar perquè entenem que no inclou cap manifestació positiva, sinó que recull —com hem dit abans, i com fa un moment recordava el senyor Nualart— una obvietat, el reconeixement d'un dret, el dret de les federacions esportives catalanes, que és evident, i que no l'hem negat ni hem pretès negar-lo en cap moment. En canvi, pensem que, amb aquesta Proposta es deixa passar una ocasió de manifestar quin és el paper de l'Estat i quin és el paper de la nació catalana

també dins de les manifestacions esportives.

Vostès saben —i, si no, doncs convindria que reflexionessin— perfectament que amb l'aprovació d'aquesta Proposta es tanca fins a cert punt una porta que vostès saben que difícilment es podrà obrir després del 92. Aquí, avui, nosaltres no estàvem aprovant el Comitè Olímpic de Catalunya, estàvem proposant l'obertura d'aquesta porta, i aquesta porta ha quedat tancada. No parlarem mai de bons ni de dolents, perquè no és el nostre estil, però sí que hem de dir que no s'ha arribat a un acord i era possible haver-hi arribat. En la votació de la nostra Proposta, el Grup de Convergència i Unió podia perfectament haver-se abstingut; ha votat negativament i, per tant, nosaltres, en aquesta Proposta, en la mesura que considerem que no recull els mínims desitjables, també manifestem el nostre vot negatiu.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Pueyo. Ara, pel Grup Popular, el senyor Aleix Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Sí, gràcies, senyor President. Pel que fa referència a la Proposta del Grup de la majoria, ens trobem davant d'un text que, una vegada més, en aquest text els partits que donen suport al Govern intenten un equilibri tan difícil que els porta a la indefinició, a l'ambigüitat o, fins i tot, en aquest cas, jo gosaria dir que a la trivialitat. L'Il·lustre Diputat senyor Aymerich ha dit que ell creia que la seva Proposta i la d'Esquerra tenien la mateixa finalitat. Jo no comparteixo aquest punt de vista : jo crec que la Proposta d'Esquerra era una proposta que nosaltres no compartim en absolut, però que era clara i respectable, malgrat que ha estat rebutjada per la Comissió, però que la Proposta del Grup de la majoria simplement és una proposta buida. És obvi que per governar s'han de pagar certs preus i, en aquesta ocasió, el preu és la formulació d'una proposta sense contingut : no hi ha res a la proposta que susciți la nostra oposició, però tampoc hi ha res a la proposta que inspire la nostra adhesió; és una proposta, com deia, inútil i, en conseqüència, la nostra posició serà d'una piadosa i cordial abstenció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Ara, pel Grup del Partit dels Socialistes de Catalunya, el senyor Daniel Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyor President, també seré breu. Si el nostre Grup hagués de valorar la posició del Grup de Convergència i Unió davant del tema que se'ns proposa, que estem debatent aquesta tarda, no sabria si..., seria diferent pronunciar-se del que va aprovar el Congrés de Convergència, del que diu el President de la Generalitat, de la Proposta de Resolució presentada, de l'esmena que ara se'ns proposa per votar i, fins i tot, del raonament que l'amic i diputat senyor Aymerich ens ha plantejat. El cert és, per això, que coincideixo amb alguns companys sobre que la Proposta que se'ns presenta no s'hi pot estar en contra, però difícilment s'hi pot estar a favor; fa la impressió que aquí hi ha una ambigüitat que difícilment s'hi pot donar suport, sobretot, senyores i senyors diputats, perquè de la lectura..., qualsevol persona que llegixi la Proposta i recordi que fa menys d'un any aquest Parlament va aprovar una Llei de l'Esport, aquest tema no es va plantejar llavors. Bé, es planteja ara, i el que es diu és que ens remetem a la llei, al que diu la llei. Bé, la llei sobre l'organitza-

ció de les federacions catalanes és ben explícita, hi ha tota una secció tercera que en parla : l'article 19, el punt 1 i 2, l'article 25, el punt 1 i 2, l'article 26, que fa referència a l'UFEC... En aquest sentit, per tant, senyores i senyors diputats, ens sembla que ens hem de remetre al que diu la llei, perquè poca cosa més diu el text de la Proposició que se'ns presenta. És en aquest sentit, per tant, que el nostre Grup creu que la posició més prudent —no només la més prudent, sinó la més convenient— és una abstenció, que és la que farà el nostre Grup.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Terradellas. Ara, el representant de Convergència i Unió, el senyor Aymenrich, ha de posicionar-se sobre l'esmena d'Iniciativa per Catalunya.

El Sr. AYMERICH : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, amb la brevetat màxima, perquè, a més, només em puc pronunciar quant si s'accepta o no s'accepta l'esmena : tinc temptacions, evidentment, que el President —amb el cap ja em diu que no—, doncs, me les retingui... No, temptacions lògiques i òbvies, no?

Quant a l'esmena que presenta el Grup d'Iniciativa per Catalunya, nosaltres pensem que, primer, una de les parts que diu : «i a la iniciativa ciutadana i privada, l'Associació per la Delegació i de federacions esportives catalanes», nosaltres, en certa manera, ja recollim en el nostre text que manifestem el suport als esportistes i a les federacions esportives catalanes, però també diem «perquè, fent ús del seu dret com a persones i entitats privades que són», etcètera.

Jo recordaré... perquè aquí també s'esmenta l'ADOC, i jo diria que l'ADOC, des d'un primer moment la Generalitat ja va estimar aquesta iniciativa positiva i perfectament lícita, i que, d'acord amb l'article 22.1 de la Constitució Espanyola, ja la va inscriure en el Registre Públic de la Direcció d'Entitats Jurídiques i de Dret del Departament de Justícia. El que passa és que també entenem que, en una Proposta com la que es presenta, posar implícitament l'ADOC, quan he dit abans, amb l'altra Proposició, que ens sembla que l'ADOC, tot i haver fet una feina ben feta, ha passat aquest tema a l'UFEC, que és la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, i que en assemblea van adoptar el que ja he dit abans, pensem que seria incoherent adoptar-la o addicionar-la —com es pretén amb aquesta esmena d'Iniciativa— al nostre text. Per tant, nosaltres, senyor President, ens oposarem a aquesta esmena presentada per Iniciativa per Catalunya.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. I, una vegada acabat aquest debat, passem ja a la votació.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb el text que correspon a l'esmena que ha presentat el Grup parlamentari de Convergència i Unió, amb les correccions pertinents de la secció lexicogràfica, que aixequin la mà.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquesta Proposta ha estat aprovada per 13 vots a favor, 3 en contra i 7 abstencions.

(*El Sr. Martín demana per parlar.*) El senyor Joan Martín Toribio?

El Sr. MARTÍN : Sí, senyor President, si em fos possible ex-

plicar el canvi de vot que s'ha produït en la votació per part del nostre Grup.

El Sr. PRESIDENT : Molt breument.

El Sr. MARTÍN : Molt breument. Si nosaltres hem explicat en la nostra intervenció anterior de donar suport a la Proposta de Resolució per l'obvietat d'aquesta, els raonaments que hem escoltat a posteriori ens han inclinat finalment per l'abstenció.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Martín Toribio.

Molt bé, ara passem al punt que hem afegit, el punt quart —que ha estat aprovat per assentiment—, que és la Proposició no de Llei sobre les Subvencions a l'Etiquetatge en Català i Comercialització de Productes en Llengua Catalana, presentada pel Diputat senyor Jaume Sobrequès juntament amb altres cinc diputats del Grup Socialista. Aquesta Proposició té dues esmenes, del Grup Mixt. Per presentar la Proposició no de Llei, el senyor Sobrequès té la paraula.

Proposició no de Llei sobre les Subvencions a l'Etiquetatge en Català i Comercialització de Productes en Llengua Catalana

El Sr. SOBREQUÈS : Moltes gràcies, senyor President. L'objectiu d'aquesta Proposició no de Llei és aprofundir, contribuir a aprofundir la normalització lingüística de Catalunya, estendre-la a àmbits que afecten la vida quotidiana, no limitarla, per tant, a aquells aspectes de tipus exclusivament cultural, literari i àdhuc, tot reconeixent-ne una grandiosíssima importància, educatius, sinó, com dic, que la normalització lingüística estigui present en aspectes que afecten la vida quotidiana dels ciutadans, que siguin aspectes culturals en el sentit antropològic d'aquesta paraula, que la normalització arribi a aquells objectes, a aquells productes amb els quals els ciutadans s'enfronten o es troben cada dia, perquè creiem que fins que la normalització no sigui només patrimoni del sector que podríem qualificar de cultural i literari, la normalització lingüística a casa nostra no serà total.

L'objecte d'aquesta Proposició no de Llei és instar el Consell Executiu per tal que prengui les mesures a fi que aquelles empreses que reben ajuts, que reben subvencions, que reben avals, que reben crèdits a càrrec dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, hagin d'etiquetar en llengua catalana tots aquells articles i aquells productes que comercialitzin a Catalunya. I, en segon lloc, aquesta Proposició no de Llei té l'objecte d'instar també el Consell Executiu en la mateixa direcció, que prengui les mesures per tal que aquelles empreses a les quals abans m'he referit, que reben aquests ajuts, aquestes subvencions, aquests avals, aquests crèdits de la Generalitat, dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, facin les activitats publicitàries dels productes que produeixen i que comercialitzen a Catalunya en llengua catalana.

Avalen aquesta Proposició no de Llei almenys quatre aspectes, i els esmento molt breument : en primer lloc, allò que estableix l'Estatut d'Autonomia de Catalunya quant a la igualtat entre les dues llengües oficials a Catalunya i allò que afecta la responsabilitat política del Govern de la Generalitat en fer que l'esperit i la lletra de l'Estatut, en fer que la normalització de la llengua catalana abasti tots els aspectes de la vida social, cultu-

ral, econòmica de Catalunya; en segon lloc, aquesta Proposició no de Llei és avalada, avui ja, d'ençà del 30 d'octubre de 1987, per una Resolució del Parlament Europeu que recomanava als Estats membres que —i llegeixo literalment— «regulessin la informació al consumidor i l'etiquetatge de productes en les llengües regionals i minoritàries»; a més a més, el 22 d'abril de 1988, fou el mateix Tribunal Constitucional el que establí que els fabricants i comerciants catalans poden etiquetar *només* en llengua catalana aquells productes alimentaris que siguin comercialitzats en aquells territoris en els quals la llengua catalana hi és llengua oficial, i, darrerament —i això potser no seria una font estrictament de base tan jurídica com els que he esmentat abans, però, en tot cas, penso que és útil també per entendre la validesa d'aquest camí—, el fet que el Govern de la Generalitat valenciana ha pres ja mesures que, d'alguna manera, van en aquesta mateixa direcció.

És per aquest motiu que el meu Grup presenta aquesta Proposició no de Llei amb el prec, amb el desig que rebi el màxim suport de tots els grups parlamentaris presents en el Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Sobrequès. Ara hi ha dues esmenes que presenta el senyor Xavier Latorre, pel Grup Mixt : per defensar-les, el senyor Joan Martín Toribio.

El Sr. MARTÍN : Demano el seu permís, senyor President, per agrupar la defensa de les dues.

El Sr. PRESIDENT : Mani?

El Sr. MARTÍN : Puc agrupar la defensa de totes dues?

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, sí. Bé, una darrere l'altra.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, senyor President. Els diputats del Centre Democràtic i Social estem, igual que el Grup Socialista, segons es desprèn de la Proposició no de Llei presentada, preocupats per la descurança del Govern en els àmbits de la publicitat i l'etiquetatge de productes en llengua catalana, per tal d'aconseguir la desitjada normalització lingüística en el nostre país.

Estem, doncs, especialment d'acord amb la Proposició del Grup Socialista, i les esmenes que hem presentat els centristes es dirigeixen a plantejar el text treient-li tot vestigi d'obligatorietat, ja que, segons el text socialista, als que rebin ajuts, subvencions, crèdits o avals de la Generalitat, se'ls obligarà a etiquetar en català. La nostra esmena es fa en positiu, és a dir, que aquells que etiquetin en llengua catalana els articles i productes que es comercialitzin a Catalunya i aquells que facin les seves activitats publicitàries en català puguin rebre ajuts, subvencions, etcètera, amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat.

Creiem, d'altra banda, que el fet que sigui condició prèvia per a l'obtenció de subvencions o ajuts la utilització de la llengua catalana en els àmbits de l'etiquetatge i la publicitat farà que, sense necessitat d'establir cap mena de mesura d'obligatori compliment, un cop rebuts els ajuts, s'incentivi que les activitats esmentades es facin en la nostra llengua.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Martín Toribio. Ara, si volen posicionar-se els diferents grups..., sí, sí, els diferents grups. Per Esquerra Republicana, el senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO : Gràcies. Senyor President, senyores i senyors diputats, nosaltres no només votarem favorablement la

proposta del senyor Sobrequès i els altres signants, sinó que, de veres, jo voldria saludar amb goig aquesta proposta, perquè significa una intervenció en una àrea, en un àmbit, en un espai de la normalització lingüística que generalment no es pren en consideració o que es pren insuficientment en consideració.

Si em permet un parèntesi o una remarca, voldria destacar la importància, al seu moment, de l'extensió dels mitjans de producció a la civilització industrial, la importància que va tenir en el procés de recessió de la llengua catalana i en el procés d'expansió de la llengua de l'Estat, i, de fet, es pot trobar això en la història de la nostra pròpia llengua. Recordin, per exemple, com, a nivell popular, al costat d'un mot com «tonyina», quan del que es parla és del producte industrial, moltíssima gent parla d'«*atún*»; com al costat d'un mot com «lleixiu», que encara hi ha gent que aplica a la fabricació domèstica del lleixiu, quan es parla del producte industrial, molta gent parla de «*lejía*».

Això vol dir que una intervenció en aquest sentit, una intervenció que significa l'inici d'un principi de discriminació positiva —i parlo de discriminació, naturalment, no en un sentit pejoratiu— a favor de la llengua catalana, em sembla important perquè produeix un canvi qualitatiu en allò que fins ara han estat els processos de normalització lingüística a casa nostra. És a dir, hem insistit extraordinàriament en temes com la catalanització de l'escola, la catalanització de la literatura, del teatre, del funcionament del Parlament..., però a mi em sembla que aquesta proposta incideix en la catalanització de la vida quotidiana, ho fa en la línia d'altres comunitats plurilingües, com el Canadà o Bèlgica, amb un tractament molt més rigorós sobre aquestes qüestions que el que fins ara nosaltres hem estat capaçs d'implementar, i, per tant, anuncio el nostre vot positiu favorable, i, al mateix temps, destacar, en la confiança que això només serà l'inici d'una etapa, destacar que es produeix un canvi qualitatiu important en les tasques de promoció de la normalització lingüística.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Pueyo. Ara, el Grup Popular, el senyor Aleix Vidal-Quadras.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Gràcies, senyor President. Jo vull manifestar la simpatia del nostre Grup cap a la intenció i l'esperit de la proposta del Grup Socialista, simpatia que ens inspira qualsevol iniciativa encaminada a la utilització creixent i cada dia més correcta de la nostra llengua. Simpatia, d'altra banda, que només és comparable amb la que ens inspira, a nivell personal, el proponent.

Però, en qualsevol cas, hi ha algunes preocupacions que nosaltres tenim sobre aquesta proposta, que no voldríem deixar de manifestar.

L'Il·lustre Diputat, el professor Sobrequès, s'ha referit que no només és important la promoció de la llengua catalana en els àmbits cultural i literari, sinó en general, en tots aquells diferents vessants de la vida d'un poble. Ell ha utilitzat la paraula «antropològic», molt encertadament, però, és que, és clar, també forma part d'aquest entorn ampli el comerç, qüestió que al nostre país, com ell sap, és important, i aquí és on nosaltres veiem certs aspectes que, com dic, ens preocupen.

Per exemple : ell s'ha referit al reglament comunitari, però si jo he entès bé i m'he informat bé, també, d'acord amb aquest reglament, és obligatori etiquetar amb la llengua oficial

de l'Estat d'origen.

Ell també s'ha referit a determinada doctrina, al Tribunal Constitucional, i ha distingit entre productes que es comercialitzen només a territoris de parla catalana o arreu de l'Estat. Les dues coses, tant la comunitària com la comercialització a dintre l'Estat, ens portarien a problemes de doble etiquetatge, que, com ell sap, tenen costos addicionals en la producció, que tampoc podem ignorar. Si etiquetem els productes només en català per ser venuts a tot l'Estat, a tot Espanya, ens podríem trobar amb problemes de comercialització, no fos que això encara suscités determinats rebuigs que podrien incidir negativament en les vendes. I, després —també s'ha dit aquí, nosaltres hi estem d'acord—, que hi ha aspectes coactius, o hi ha un cert to coactiu en la proposta, que..., és clar, a nosaltres no ens inspira simpatia. La nostra filosofia, doncs, com és ben sabut, és molt favorable —com d'altra banda també, jo crec que, en aquests moments, ja fa temps, el Grup Socialista— a la llibertat d'empresa. Aleshores, aquesta mena de mecanismes coactius ens preocupen.

Per tot això, tot i compartir la intenció i simpatitzant enormement amb la proposta, nosaltres ens abstindrem.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. Ara, pot posicionar-se Iniciativa per Catalunya, el senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Gràcies, senyor President. Nosaltres compartim amb el senyor Vidal-Quadras —de qui aviat podrem dir allò que «*filosofia eres tú*» (*rialles*), perquè a cada intervenció ens recorda la seva filosofia— les simpaties pel proponent, les raons històriques de l'altre Diputat ponentí, senyor Pucyo, però no compartim, en canvi, els neguits del físic i insigne senyor Vidal-Quadras. És a dir, nosaltres donarem suport total a aquesta Proposició no de Llei sobre les subvencions a l'etiquetatge en català i comercialització de productes en llengua catalana, entre altres raons perquè ens sembla que és un desenvolupament de la Llei de Normalització Lingüística, que aviat farà sis anys que vam aprovar o que va ser aprovada en aquest Parlament, que en el seu article 26, diu : «El Consell Executiu de la Generalitat ha de fomentar la normalització de l'ús del català en les activitats mercantils, publicitàries, culturals, associatives, esportives i de qualsevol altra mena». I afegeix : «Així mateix, ho han de fer en l'àmbit corresponent les corporacions locals, les quals poden atorgar reduccions o exempcions d'obligacions fiscals per actes relacionats amb la normalització de l'ús de la llengua catalana».

Ens sembla, per tant, que aquesta Proposició del doctor Jaume Sobrequès és del tot coherent amb aquella Llei de Normalització Lingüística que va ser aprovada, pràcticament, per unanimitat en aquesta Cambra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Riera. I ara, pel Grup de Convergència i Unió, la senyora Flora Sanabra té la paraula.

La Sra. SANABRA : Gràcies, senyor President, per posicionar-se davant la Proposició no de Llei presentada pel senyor Sobrequès i cinc diputats més, i també sobre les esmenes del Grup Mixt...

El Sr. PRESIDENT : No, sobre les esmenes no, perquè sobre les esmenes el senyor Sobrequès encara no s'ha

pronunciat...

La Sra. SANABRA : Tant si les ha acceptat com si no les ha acceptat.

El Sr. PRESIDENT : Bé, llavors, vostè mateixa.

La Sra. SANABRA : Bé, el nostre Grup, davant la Proposició no de Llei presentada, va buscar, evidentment, tots els antecedents que en l'exposició de motius el senyor Sobrequès exposava. Un dels primers és la Resolució del Parlament Europeu, que ell esmenta, del 30 d'octubre, que en el seu punt 9, en l'apartat de recomanacions en els aspectes socio-econòmics dels Estats membres, doncs, sí, realment aconsella —tal com diu l'exposició de motius— que els Estats membres tinguin una incidència en les llengües «minoritarias y regionales». El cas és que, al costat d'aquest apartat tercer, també n'hi ha dos més —el primer i el segon—, que aconsellen també altres recomanacions als Estats membres, i que ens agradaria que entressin dins del mateix interès que veiem que l'Il·lustre proponent té, que és el que recomana «el uso de las lenguas regionales y minoritarias en las empresas públicas» —i poso com a exemple correus, telèfons, RENFE, INI, CAMPSA...; aquest és també un altre aspecte en què ens convindria entre tots entrar, dins la línia de la normalització lingüística—, i el segon punt també demana una senyalització vial i les normes de circulació en la llengua que correspon a cada regió o llengua minoritària.

Un altre dels fonaments que ens dona com a avaladors de la Proposició no de Llei és la sentència del Tribunal Constitucional —sembla que és la Sentència del 19 d'abril, publicada en el Butlletí Oficial de l'Estat del 5 de maig, d'un conflicte de competències... tres dies no fan la cosa—, que és sobre l'etiquetatge «de los productos que se comercializan en Cataluña». Realment, la sentència és clara i favorable en aquest cas, perquè diu : declarar que correspon a la Comunitat Autònoma de Catalunya la competència en matèria d'«información de los consumidores», però a mi m'agradaria també, per expressions que s'han fet anteriorment..., en els antecedents, hi ha un paràgraf, que diu : «Por lo demás, no cabe silenciar la facilidad con que circulan en toda la geografía española muchos productos alimentarios extranjeros, con etiquetas en toda clase de lenguas, incluso germánicas, eslavas u orientales, desconocidas para la mayoría de los españoles.» En aquest cas, les inquietuds del senyor Vidal-Quadras en el fet que etiquetes només en català circulin per la geografia espanyola, jo penso que aquest punt dels antecedents el pot deixar bastant tranquil.

El que passa és que, a més a més d'aquests dos punts avaladors i de la Llei de Normalització Lingüística que ens ha recordat l'Il·lustre Diputat senyor Riera, abans de la presentació de la Proposició no de Llei, també hi ha uns altres aspectes que ens agradaria recordar, un dels quals, i precisament no pas en l'aspecte positiu, és el Reial Decret 1122, que va ser publicat el dia 4 d'octubre del 88, i el qual ens parlava sobre la «aprobación de las normas generales de etiquetado, presentación y publicidad de los productos alimentarios envasados», i que fa referència a tot l'Estat espanyol i que precisament, en el seu Títol V, article 19, ens diu : «Los datos obligatorios del etiquetado de los productos alimenticios que se comercialicen en España se expresarán necesariamente al menos en la lengua española oficial del Estado». O sigui que aquesta bona intenció que es reflecteix en l'exposició de motius, que els productes catalans puguin només ser etiquetats en català, quedava una mica en

entredit per aquest Reial Decret 1122.

I, finalment, i també abans de la presentació de la Proposició no de Llei, ens trobem també amb la publicació, el 12 de novembre del 88, de la Llei de Marques, la Llei de Marques, que té un article 16.3, sobre l'obtenció del registre de marca, en el qual demana que la documentació de la «solicitud, como todos los restantes documentos que hayan de presentarse, deberán estar redactados en castellano. En las comunidades autónomas donde exista también otra lengua oficial, dichos documentos, además del castellano, podrán redactarse en dicha lengua.» La qual cosa vol dir que, tot i que no sigui l'etiquetatge estricte, tota la documentació que cal presentar per obtenir una marca ens venia molt fixada pel castellà. De tota manera, posteriorment hi ha hagut també uns fets saludables, que és la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat a aquesta Llei, que va ser en el punt 16.3, votat, si no ho recordo malament, per unanimitat dels diputats de la Cambra, però que va ser sol·licitat per més d'una desena part de diputats del Grup de Convergència i Unió.

Bé, realment, em sembla que, quan cal citar antecedents, calen tots, però voldria dir-li que, escoltant atentament la defensa que ha fet el senyor Sobrequés de la Proposició no de Llei, que en les seves primeres paraules ens deia que l'objectiu era aprofundir la normalització lingüística, estendre a tots els àmbits la normalització del català, aquest és un camí en el qual ens trobarà sempre en la mateixa sintonia, i és per això que si m'ho permet, senyor President, voldria expressar que el vot del nostre Grup serà favorable, tant en el sentit que l'Il·lustre proponent accepti o no les esmenes del Grup Mixt.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Flora Sanabra. Ara, el senyor Sobrequés s'ha de posicionar sobre les esmenes del senyor Latorre, del Grup Mixt, que han estat defensades pel senyor Martín Toribio. Senyor Sobrequés?

El Sr. SOBREQUÉS : Moltes gràcies. Miri, m'estimaria més no haver de manifestar-me dient que hi ha un cert consens en la Comissió sobre aquestes esmenes, sobretot perquè ho he de fer en un sentit negatiu. En el sentit que nosaltres més aviat

hem donat, a la nostra Proposició no de Llei, certament un caràcter imperatiu; és a dir, si no hi ha aquesta força que dóna la llei, que dóna la norma, diríem, seria deixar-ho com fins ara, a la lliure disposició d'aquells empresaris que volguessin etiquetar en català o que no volguessin etiquetar-hi. I, per tant, creiem que, si reben ajuts, si reben avals de la Generalitat, dels Pressupostos de la Generalitat, imperativament —per això ho hem dit—, «etiquetin en llengua catalana», en lloc de dir «puguin», que, en fi, introdueix un element d'incertesa.

Per tant, nosaltres no som favorables a aquestes esmenes presentades pel senyor Latorre i pel Grup Mixt, i, per tant, no les votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies. Doncs, aleshores, es posa a votació el text que ha presentat... (*Remor de veus.*) Mana? Sí, un moment. A veure...

El Sr. RIERA I GASSIOT : Senyor President, és que nosaltres ens hem manifestat sobre el text, però no sobre les esmenes, i ens agradaria explicar...

El Sr. PRESIDENT : No, no, no s'ha de manifestar sobre les esmenes, s'ha de manifestar sobre el text, i prou.

A veure... El text que votarem serà el text de la correcció lingüística, senyor Sobrequés?

El Sr. SOBREQUÉS : Sí, sí, d'acord.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Aleshores, ja passem a la votació. A veure, un moment.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb el text de la Proposició no de Llei que ha estat presentada pel Grup Socialista?

Els que votin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per 21 vots a favor i 1 abstenció.

Ara, si el senyor Martín Toribio vol exposar el seu vot... (*Pausa.*) No? Molt bé. Moltes gràcies.

Aleshores, hem acabat, amb això, l'ordre del dia.

S'aixeca la sessió.

(*Són les sis de la tarda i tretze minuts.*)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Col·lecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

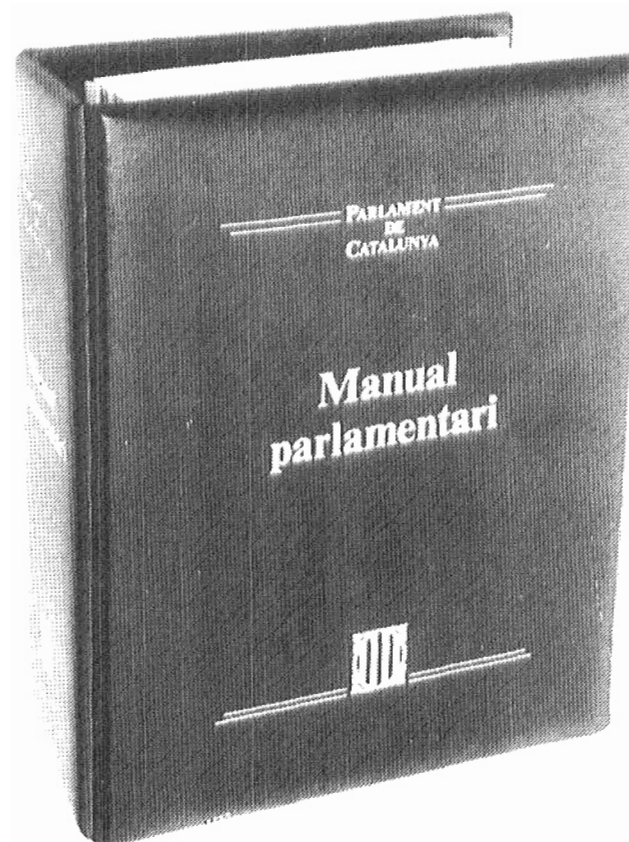
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Llei de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Llei Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Òidoria de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Govern Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Llei de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Llei Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1.ª actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

2.ª EDICIÓ

Joaume Sobrequés
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarach

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

EL PARLAMENT DE CATALUNYA

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en
símil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
lat transparent

- 231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotogràfs i arxius
- 78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò
- 15 àfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

**La institució parlamentària en la
història de Catalunya**, per Jaume
Sobrequés i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievalls
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts
El Palau del Parlament, per Francesc
Vicens
La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

I. L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per
Ismael E. Pitarach

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
La funció i les competències legislatives
del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de
govern
La publicitat i el coneixement del
Parlament
Els serveis del Parlament

SUBSCRIPCIÓ

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

BUTLLETA

Nom

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir/xeal portador)

..... de de 198

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona